آرمان ملی

روزنامه صبح ایران

شماره ۱۳۸۸

سه‌شنبه

۱۹ • ۰۷ • ۱۴۰۱

۱۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۴

۱۱ اکتبر ۲۰۲۲

قیمت: ۵۰۰۰ تومان

armanmeli.ir

رئیس قوه قضائیه تاکید کرد

لزوم تفکیک میان دو مقوله اعتراض و اغتشاش

هر کس هر ابهام، سوال، انتقاد و یا اعتراضی دارد در خدمت آنها هستم و با آنها گفت‌وگو می‌کنم

صفحه ۲

«آرمان ملی» به بررسی آثار افزایش دستمزدها بر ایجاد تورم در جامعه می‌پردازد؛

افزایش حقوق با جیب خالی

● **کارشناس اقتصادی:** دولت مدتی است که در چرخه افزایش حقوق‌ها از یکسو و گرانی چندبرابری از سوی دیگر افتاده است و این مساله پس از حذف ارز ترجیحی نمود بیشتری پیدا کرد این در حالی است که افزایش تورم پابه‌پای سیاست‌های پرنوسان دولت همراه شده و رشد نقدینگی را به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش داده است

صفحه ۴

«آرمان ملی» در گفت‌وگو با اقتصاددانان پیامدهای اعتراضات بر معیشت مردم را بررسی می‌کند

حل مشکلات در گرو اصلاح فرآیندها

بهمن آرمان: ریشه مشکلات در ضعف مدیریتی است

مهدی پازوکی: بی‌ثباتی اقتصادی تبعات بسیار منفی دارد

آرمان ملی: جامعه امروز در حوزه‌های مختلف با مسائلی روبه‌رو است که با توجه به برخی رویکردها طی سالیان اخیر این مسائل را ناشی از عملکردها در حوزه‌های مختلف و دستگاه‌های متفاوت از جمله دولت می‌بیند. چه اینکه مشکل همواره موجود جامعه که اعتراضات مردم را در مقاطع مختلف برانگیخته چالش‌های اقتصادی و معیشتی بوده که به انحای مختلف نارضایتی خود...

صفحه ۳

مجید ابهری در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

فیلتر شبکه‌های اجتماعی اعتراضات را کنترل نمی‌کند

- شبکه‌های اجتماعی می‌تواند زمینه‌ساز افزایش سرمایه اجتماعی باشد
- برای دردهای اجتماعی واکسن تولید نکردیم
- طرح کرسی‌های آزاداندیشی هنگام تولد جوانمرگ شد
- مسئولان پس از اعتراضات گذشته اتاق فکر تشکیل ندادند

صفحه ۶

هشتگ ساکت شو برای گلپایگانی

نوبت به نهی از منکرِ ستاد امر به معروف رسید

اظهارات دبیر ستاد امر به معروف درباره جریمه بدحجابی مسافران برای رانندگان تاکسی با واکنش منفی فعالان فرهنگی مواجه شد

آرمان ملی: شاید هیچگاه ستاد امر به معروف و نهی از منکر به اندازه ماه‌های اخیر خبرساز نبوده است که به واسطه اظهارات دبیر این ستاد است. سید محمدصالح هاشمی گلپایگانی روزی می‌گوید: «وقتی وزیری نمی‌تواند کارمندان ساختمانی که خود در آن مستقر است را ملزم به رعایت حجاب کند چگونه می‌تواند دیگران...

صفحه ۳

سخن روز

نوجوانان دشمن ما نیستند!

فریبا خانی

نویسنده و روزنامه‌نگار

مشکل فقط مسئولان نیستند. ما خانواده‌ها هم از نوجوانان بازمانده‌ایم. خیلی از خانواده‌ها هم اینک زبان نوجوان را نمی‌دانند و از منطق زیستی آنها سر درنمی‌آورند. آن‌ها زودتر از بزرگ‌ترها با تکنولوژی همزیستی پیدا کردند. به نعمت زمانه مغزشان لبریز دیتاست. از موضوعات متنوع ...

همین صفحه

یادداشت

سخن صادقانه و عمل شفاف

هدایت‌ا... آقایی

فعال سیاسی اصلاح‌طلب

شرایطی که امروز در جامعه شاهدش هستیم از قبل قابل پیش‌بینی بود و تحلیلگران از قبل نسبت به بروز چنین شرایطی هشدار می‌دادند. این هشدارها نیز مربوط به مطالبات انباشته شده است که طی سال‌های گذشته توجه جدی به حل این مطالبات نشده است. در حالی که امروز، هم شرایط جهانی و هم ...

صفحه ۲

نوجوانان دشمن ما نیستند!

فریبا خانی

نویسنده و روزنامه‌نگار

مشکل فقط مسئولان نیستند. ما خانواده‌ها هم از نوجوانان بازمانده‌ایم. خیلی از خانواده‌ها هم اینک زبان نوجوان را نمی‌دانند و از منطق زیستی آنها سر درنمی‌آورند. آن‌ها زودتر از بزرگ‌ترها با تکنولوژی همزیستی پیدا کردند. به نعمت زمانه مغزشان لبریز دیتاست. از موضوعات متنوع پرهستند. آنها زندگی در تکنولوژی را درونی کرده‌اند و ما این روزها محتاج آنها هستیم. به نوجوان می‌گوییم مثلاً اینستاگرام فضای مناسبی برای شما نیست او می‌گوید: «باشد!» چون اصلاً او در اینستاگرام نیست او در فضای «پینترس» و «لایکی» است. او جهان مدرن را کشف کرده است. ما حالا در سویه سنت و آنها در سویه مدرن ایستاده‌اند. ما آنها را نقد می‌کنیم که چرا این چنین و آن چنان نیستید. و آن‌ها هم معلوم است می‌گویند ما را قبول ندارند! دکتر داور شیخاوندی جامعه‌شناس می‌گفت: «هر سی سال یک بار، نسل‌ها عوض می‌شوند!» اما تغییرات در جامعه ایران سریع است و دهه‌ها حالا مهم شده‌اند. دهه شصتی‌ها، دهه هفتادی‌ها، دهه هشتادی‌ها! ردپای تفاوت‌ها به سادگی قابل مشاهده است. اما باز دوباره برگردیم بر آن چه بر سر نوجوانان رفت... چه چیزی آنها را آسیمه‌سر کرد؟ نوجوانان سه سال عجیبی با زیست کرونایی داشتند. قرنطینه و تنهایی. ترس و مرگ عزیزان و نزدیکان را دیدند و به پوچی جهان واقف شدند. از لذت‌های معمولی مثل پیاده‌روی، ورزش و بستنی خوردن در خیابان محروم شدند. در قرنطینه، در دنیای دنج خود فرو رفتند. آن‌ها در آپارتمان‌های کوچک پشت پنجره به رفت و آمد ماشین‌ها نگاه می‌کردند یا در حیاط به درخت و گربه و کلاغ. کم تحرک شدند گاهی اضافه وزن پیدا کردند و در حیاط خلوت و پشت بام و اتاق‌های ریخته و واریخته باز هم «دابسمش» ساختند. در فضای مجازی با دوستان‌شان چت کردند و مجازی درس خواندند! اتفاقا بعد از این پاندمی متوجه مفهوم «عدالت» شدند. چون بی‌عدالتی آموزشی آزارشان داد. چون عده‌ای از دانش‌آموزان حتی دسترسی به گوشی هوشمند نداشتند تا از برنامه‌های «شاد» استفاده کنند. عده‌ای در مدارس غیرانتفاعی از انواع کلاس‌های آنلاین برخوردار بودند. دلشوره واماندن از تحصیل به دلشوره‌هاشان اضافه شد. عده‌ای از نوجوانان در این سه سال وارد بازار کار شدند و با پدران خود سر از کارگاه‌ها درآوردند و تحصیل را برای همیشه کنار گذاشتند. این نسل نسل تنهایی است اما تنهایی‌اش را پذیرفته... تنهایی‌اش نقطه ضعفش نیست. آن‌ها در خانه‌های کوچک با جهان بزرگ آشنا شدند. با گروه‌های نوجوان جهان... سبک زندگی همه آن‌ها را می‌دانند. به زبان کره‌ای و ژاپنی آشنا شدند به زبان انگلیسی هم. این نسل از کودکی می‌تواند انیمیشن و ویدئو بسازد. رسانه منحصر به فرد خود را داشته باشد. او با استاپ موشن‌های پرطرفدارش در فضای مجازی طرفدار جمع کرده است. او تا توانسته با آهنگ‌های پرطرفدار جهان لب بزند. دنیای امروز پر است از مدیا و موسیقی و مد... نوجوان ما این‌ها را می‌داند و یادمان باشد شناخت او از جهان به معنای لاابالی‌گری او نیست؛ او نگران خانواده و اقتصاد است. این نسل بر خلاف تصور بی‌غیرت نیست. همه چیزش در دنیای خودش پنهان است. مدت‌هاست مسئولان کشور ما در تحقق خواسته‌های مردم با استفاده از فعل آینده به زمان آینده موکول می‌کنند. حالا افکار عمومی و نوجوانان و جوانان درخواست دارند وعده‌ها در زمان حال تعریف شوند. راه دیگری جز شنیدن حرف‌های آنها نیست. بنشینیم و بشنویم. مگر در شعارهای زیبای سال‌های گذشته نگفتیم که کودکان و نوجوانان آینده‌سازان ایران هستند... چطور آن‌ها را با القاب زشت می‌خوانیم. آن‌ها دشمن ما نیستند. دوستان دلسوز و پر انرژی این سرزمین هستند. برخلاف خیلی‌ها که نسل نوجوان و دهه هشتادی را شجاع و امیدوار می‌خوانند... من یاد جمله «بختیار علی» نویسنده «آخرین انار دنیا» می‌افتم که می‌گفت: «آدم امیدوار ترسو است. آدم ناامید شجاع می‌شود و دیگر نمی‌ترسد.» به حرف‌ها و نگرانی این گروه اهمیت بدهیم تا دیر نشده و فاصله ما تا آنها به یک گسل عمیق مبدل نشده است.

روز جهانی بی‌خانمانی

عباسعلی یزدانی

عضو هیات مدیره انجمن مددکاران اجتماعی ایران

چند سالی است که ۱۰ اکتبر به عنوان روز جهانی حمایت از افراد بی‌خانمان معرفی می‌شود که فرصتی است برای بحث درخصوص علل و راه‌حل‌های بی‌خانمانی در جوامع مختلف. این عنوان از دو سال قبل با بیانیه سازمان ملل در اهمیت موضوع بی‌خانمانی، مشروعیت بیشتری پیدا کرد. در ایران اما به‌رغم گسترش این پدیده و تبدیل شدن آن به یک مساله مورد دغدغه مردم و کارشناسان، کماکان از سوی سیاستگذاران به آن به عنوان یک موضوع حاشیه‌ای نگریسته می‌شود. این در حالی است که بی‌خانمانی فقط مختص ایران نیست و نه وجود آن امر عجیبی است. در چند سال اخیر، با گسترش درگیری‌های داخلی و بین‌المللی در مناطق مختلف جهان از جمله جنگ اوکراین و نیز بالا رفتن شدید تورم‌ها در بسیاری از کشورها، افزایش مهاجرت‌ها و بیکاری، نهایتا فقر شدت چشمگیری پیدا کرده و طبیعی است که آمار افراد و خانواده‌های بی‌خانمان دنیا نیز بالاتر رفته باشد. بنابراین، به جای انکار و پاک کردن صورت مساله و مخفی کردن آن زیر آمارهای اعتیاد خیابانی و تکدی و امثالهم، باید از مراکز پژوهشی و موسسات تخصصی دولتی و غیردولتی برای ارزیابی دقیق مساله در کشور دعوت کرد. ضرورت دارد نهادهای تخصصی مسئول این موضوع به ویژه وزارتخانه‌های تعاون، کار و رفاه اجتماعی، راه و شهرسازی و حتی اقتصاد و شهرداری‌ها برای بررسی مساله در سطح سیاستگذاری اجماع کنند و از پژوهش‌های تخصصی حمایت به عمل آورند. در حال حاضر، هیچ آمار قابل اتکایی در این حوزه در دسترس نیست و به نظر می‌رسد هر عددی که اعلام می‌شود صرفا نظر شخصی گوینده است تا بیان واقعیت. باید توجه کنیم که قدم اول برای حل مساله بی‌خانمانی، پذیرش وجود آن است.

آیا وارد مرحله گفت‌وگو و تفاهم شده‌ایم؟

نعمت احمدی

حقوقدان

«خطاب به همه جریان‌ها گروه‌ها جناح‌های سیاسی دسته‌جات و افرادی از عموم مردم که دارای ابهام، سوال، انتقاد و اعتراض هستند اعلام می‌کنم که آمادگی استماع نقطه نظرات و پیشنهادات و انتقادات آنها را از طریق گفت‌وگو دارم. قطعا چنانچه اشتباه و ضعفی از ناحیه ما وجود داشته باشد، از نقطه نظرات ارائه شده در راستای رفع آنها استفاده می‌کنیم و هیچ ابایی از اصلاح و رفع ضعف نداریم.» این مطالب برگرفته از سخنان رئیس محترم قوه قضائیه در جلسه شورای عالی قضایی به نقل از مرکز رسانه قوه قضائیه است. جای تشکر است که عالی‌ترین مقام قوه قضائیه در جمع سران قوه اعلام کردند «چنانچه اشتباه و ضعفی از ناحیه ما وجود داشته باشد»، حال باید پرسید آیا ضعفی از نحوه عملکرد مجموعه قوه قضائیه طی وقایع اخیر به نظر ریاست محترم قوه قضائیه نرسیده است؟ امروزه همه در اتاق شیشه‌ای زندگی می‌کنیم و عملکرد ما در مرآ و منظر همه قرار دارد. کافی است نگاهی به تصاویر و فیلم‌هایی که از وقایع سطح خیابان‌ها در فضای مجازی پخش می‌شود، بیندازیم. بعضا برخوردهایی که هراز گاهی مشاهده می‌شود، نوعی مجازات، قبل از صدور حکم است. مورد بعدی مکان نگهداری بازداشتی‌هاست. هرچند شرایط ویژه و خاص است اما قوه قضائیه هم از قدرت و توان و امکان بالایی برخوردار است و باید با تکیه بر همین توان و امکان و همان گونه که در ادامه سخنان رئیس محترم قوه قضائیه خطاب به مقامات دادسراها در سراسر کشور فرموده‌اند، پرونده‌های ارسال شده از دادسراها باید خارج از نوبت مورد رسیدگی قرار گرفته و در مراحل بعدی هم نسبت به رسیدگی سریع و دقیق وفق موازین قانونی اقدام شود. هم اکنون تعدادی از افراد معترض بازداشت شده‌اند. بر ریاست محترم قوه قضائیه فرض است که نسبت به حقوق اولیه بازداشت شدگان اقدام نمایند که فرد بازداشت شده در مکانی که نگهداری می‌شود، تابع آیین‌نامه سازمان زندان‌ها باشد تا خدای ناکرده حادثه‌ای مانند وقایع کهریزک اتفاق نیفتد. اگر از ابتدا اصل ۲۷ قانون اساسی مربوط به آزادی اجتماعات و راهپیمایی‌ها رعایت می‌شد و کسانی که درخواست استماع و راهپیمایی مطابق اصل ۲۷ قانون اساسی داشته‌اند ظرف سال‌های گذشته توانسته بودند از این حق طبیعی و قانونی استفاده کنند و وزارت کشور در دولت‌های مختلف به بهانه‌هایی که عمدتا ناشی از ممنوعیت اجتماع در ذهن مسئولین وزارتخانه بوده است، حداقل سالی یکی، دوبار اجازه اجتماع می‌داد، طبیعتا مطالبات انباشته نمی‌شد تا امروز تبدیل به حوادثی بشود که کنترل آنها سخت شده است. موضوع حقوق بازداشتی‌ها با تکیه بر قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی از اهم دغدغه‌های مردم است. برابر این قانون محاکم و دادسراها مکلفند حق دفاع متهمان و مشتکی عنهم را رعایت کرده و فرصت استفاده از وکیل و کارشناس را برای آنان فراهم آورند. اولین حق خانواده محترم بازداشتی برابر بند هشت ماده واحده فوق که مقرر می‌دارد بازرسی و معاینات محلی جهت دستگیری متهمان فراری با کشف آلات و ادوات جرم براساس اسناد و مدارک و اشیایی که ارتباطی به جرم نداشته و یا به متهم تعلق ندارد، است. مهمتر اینکه برابر همین قانون در جریان دستگیری و بازجویی یا استطلاع و تحقیق باید از ایذای افراد نظیر بستن چشم و سایر اعضای تحقیق و استخفاف آنها اجتناب گردد. آنچه در بالا آمد، جملگی عین و متن قانون است و قانون هم برای اجراست نه زینت کتاب قانون. حال که ریاست محترم قوه قضائیه چنانچه شایسته این جایگاه است، به درستی باب گفت‌وگو و مفاهمه را باز گذاشته‌اند، همین دو، موردی که در بالا به آن اشاره کردم، می‌تواند دریچه‌ای برای تفاهم و گفت‌وگو باشد نه اینکه از ابتدا جوانان و نوجوانانی که در وقایع اخیر به سطح خیابان آمده‌اند و هیچ ذهنیتی از گذشته ندارند ودر حال و هوای جمهوری اسلامی با همه امکانات آن از رادیو، تلویزیون و رسانه و خانواده‌ای که در آن رشد کرده‌اند، مدرسه و دانشگاهی که به آن وارد شده‌اند، برابر قوانین و مقررات برخاسته از نگاه جمهوری اسلامی تشکیل شده‌اند. نباید آنان را متهم کنیم. اینان فرزندان من و شما می‌باشند. اگر ریاست محترم قوه قضائیه به عنوان باب گفت‌وگو همین موارد ذکرشده در بالا را تعقیب نمایند، می‌توان امیدوار بود که وارد مرحله گفت‌وگو و تفاهم شده‌ایم.

معاون وزیر کشور: نظر هیات ویژه رئیس جمهور موید نظر پزشکی قانونی است

آرمان ملی: معاون امنیتی و انتظامی وزارت کشور اعلام کرد که گزارش هیاتی که بعد از دستور رئیس‌جمهور با مسئولیت مستقیم وی برای پیگیری دستور رئیس جمهور برای مشخص شدن علت فوت «مهسا امینی» تشکیل شد، موید نظر پزشکی قانونی است. سید مجید میراحمدی در نشست خبری خود با اشاره به ماموریتی که وزیر کشور بعد از فوت مرحوم «مهسا امینی» و دستور رئیس‌جمهور برای پیگیری این مساله به وی ابلاغ کرد و این معاون وزیر کشور مسئول تحقیق پرونده شد، اظهار کرد: من بلافاصله کار را شروع کردم. ما از پزشکی قانونی، کار تحقیقات مختلف را شروع کردیم. کلیه سوابق پزشکی مرحوم مهسا امینی را جمع‌آوری کردیم. تصویر تمام دوربین‌های مسیر تردد مرحوم امینی را گرفتیم. از همه دستگاه‌های اطلاعاتی امنیتی خواستیم نظر و اسناد خود را به ما اعلام کنند.

سخنگوی هیات رئیسه مجلس: وضعیت خبرنگاران بازداشتی را پیگیری می‌کنیم

آرمان ملی: سخنگوی هیات رئیسه مجلس درباره این که در حوادث اخیر کشور شاهد بودیم مرجعیت رسانه‌های داخلی برای پوشش اخبار از سوی مردم مورد اقبال قرار نگرفت و همین امر موجب شد رسانه‌های خارجی و معاند در این میان میدان‌داری کنند، علت این قضیه چیست؟ گفت: امروز یکی از مهم‌ترین ابزارهای اجتماعی و سیاسی برای اقناع افکار عمومی رسانه است. امروز دنیا، دنیای پیام است؛ مخصوصا با گسترش شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی و همچین گسترش و تعدد رسانه‌های مختلف در دنیا، پیام و افکار عمومی سازنده همه چیز در اجتماع هستند و در این میان کسی که بتواند در عرصه ساخت پیام، روایت و جهت‌دهی و اقناع افکار عمومی در هر حوزه‌ای مانند سیاسی، اجتماعی و اقتصادی این کار را انجام دهد، توفیق پیدا کرده است. سید نظام الدین موسوی با بیان این که جامعه‌پذیری، انتقال فرهنگ و حتی برندسازی در اقتصاد، امروز رکن اصلی‌اش رسانه شده است، ادامه داد: رسانه مهم است زیرا افکار عمومی، پیام و روایت مهم است که متأسفانه ما در داخل کشور هنوز نتوانسته‌ایم یک سازمان و ساختار رسانه‌ای دقیق و درستی شکل دهیم. وی با بیان اینکه به صراحت می‌گویم جمهوری اسلامی ایران در قدرت سیاسی، نظامی و معنوی در منطقه و جهان بسیار توفیق دارد، ادامه داد: ما در منطقه تقریبا به قدرت بازدارندگی رسیدیم، یعنی دشمن قدرت تعرض نظامی به ما را ندارد. در حوزه قدرت سیاسی ما امتداد راهبردی خوبی در دنیا و منطقه داریم. دنیا ما را به عنوان یک قدرت سیاسی و یک نظام و جامعه الگوساز می‌پذیرد و بخش عمده‌ای از دشمنی‌ها و خصومت‌هایی که با جمهوری اسلامی ایران صورت می‌گیرد، به دلیل قدرتی است که ما پیدا کرده‌ایم، زیرا اگر ما کشوری بودیم مانند بسیاری از دیگر کشورها کاری با ما نداشتند. امروز ما قدرت داریم و این قدرت رو به فزونی در حوزه سیاسی است، امتداد استراتژیک داریم، منتها در کنار این مولفه‌های بزرگ حقیقت امر این است که نتوانستیم امتداد رسانه‌ای داشته باشیم و اگر قدرتی هم در حال حاضر در منطقه و دنیا داریم، بیشتر ناشی از اقتدار سیاسی، جایگاه مردمی، نظامی و قدرت ژئوپلیتیک جمهوری اسلامی ایران است. موسوی یادآور شد: من خودم جزو جامعه رسانه‌ای کشور بوده‌ام و بخشی از این ماجرا هستم اما متأسفانه نتوانستیم ساختاری ایجاد کنیم و این امر دلایل متعددی دارد، نخست این که هنوز نزد بسیاری از مسئولین ما نگاه سنتی به رسانه وجود دارد در حالی عالم رسانه، عالم تحول دقیقه‌ای و ثانیه‌ای است. متدولوژی و افکار عمومی بر آن تاثیرگذار است و به سرعت در حال تغییر و تحول است و مسئولان ما شناخت دقیقی از این موضوع ندارند. از سوی دیگر قواعد و قوانین دقیق و درستی در این زمینه نداریم، زیرساخت‌ها و سازمان نظام‌مند درستی برای این موضوع وجود ندارد و همین عوامل موجب شده است که رسانه‌های رسمی و شناسنامه‌دارمان دچار ضعف شوند که این به نظر من خطا است. وی ادامه داد: یعنی ما اگر بتوانیم با وجود اختلاف سلایقی که وجود دارد به رسانه‌های رسمی و شناسنامه‌دار در چارچوب، قدرت و اقتدار بدهیم این امر می‌تواند راه غلبه‌ای باشد بر اینکه چرا افکار عمومی ما متوجه رسانه‌های خارج از کشور می‌شود، این علاجش اعتمادسازی در داخل برای رسانه‌های داخلی است. البته این را هم تاکید کنم امروز یک بی‌اعتمادی دوگانه به وجود آمده است؛ یعنی از یک طرف رسانه‌های ما خودشان هنوز آن جایگاهی که باید را پیدا نکرده‌اند و از سوی دیگر نگاه مسئولان ما به رسانه سنتی است. این نماینده مجلس خاطرنشان کرد: در دنیا یک مقوله‌ای داریم به نام «منافع ملی» که تمام رسانه‌های یک کشور با وجود اینکه برداشت‌های مختلف و متفاوتی از یک مساله داشته باشند اما یک مسلمات و فصل الخطاب‌هایی دارند که قانون است و رعایت می‌کنند و در خصوص این موضوع در بسیاری از موارد خود رسانه‌ها نتوانستند به یک چارچوبی برسند. از طرف دیگر در میان مسئولان و حاکمیت نگاه به رسانه یک نگاه سنتی است و این نگاه جدیدی نیست و آن طرف هم یک بی‌اعتمادی وجود دارد. در خود سازمان رسانه‌ای هم ما هنوز یک نظام صنفی و دقیقی نداریم چراکه هرجا آمدیم یک نظام رسانه‌ای درست کنیم، سیاسی شده است. سخنگوی هیات رئیسه مجلس درباره پیگیری وضعیت خبرنگاران بازداشت شده از سوی مجلس شورای اسلامی گفت: این مساله را در مجلس پیگیری می‌کنیم البته من معتقد به این نیستم که بگوییم یک صنف، صنف خاصی است و هر کاری کرد مجاز است.